

Resa 117

Vi var medvetna om att resan skulle vara en "långresa" som skulle bli 600 mil tur och retur. Som resenär reglerar vi olika. Den ene sover lugnt i sin hytt och någon annan behöver hålla sig i relingen. Färjan ska ta oss över Östersjön och under hösten kan vi känna av dessa vågor som gjorde att de blev tre timmars förskjutning av ankomst till hamnen i Gdansk.

Tidigare hade en annan hjälporganisation tagit kontakt med oss och ville köra ner parallellt. En ny bekantskap för oss med namnet - **Hjälp oss att hjälpa**. De har också kontakt med Sergei och Vera på sommarhemmet i Lutsk, bl.a. körde de ner våningssängarna som nu tagits i bruk där.

Väl framme är det fortfarande sensommar och 20 grader varmt om dagarna. Det är alltid ett kärt återseende som möter oss. Men den här resan blir det en kort stopp i Lutsk för att fortsätta köra mot östra Ukraina. Efter 95 mil genom landet är vi framme för inkvartering och vi stannar i två dygn. En resa som spände tvärs över hela landet via Charkiv till Luhansk ett helt nytt område med namn Pophansa Vi möter nya människor och får nya erfarenheter. Det ger oss större inblick och vi växer i förståelse och kunskap. Som vi tar med oss in i fortsättning. Plötsligt

bryts lugnet och kraftigt hörs ljudet av frekventa bomber som briserar. Vi är nu inne i en aktivitet av pågående strider och det skakar om oss. En reflektion som vi gör är, att de som bor i området anpassat sig till situationen och det har blivit deras vardag.

Mission impossible

- Är uppdraget omöjligt?

resan det är en påminnelse om att vi har det väldigt bra i Sverige på många sätt. Jag brottas även med tanken – **vad är det jag använder mina pengar till?** Ska jag köpa massa saker, åka på semester och tapetsera om ett rum? När det finns människor i världen som inte har råd med mediciner, mat och kläder. Har jag det onödigt bra? Skulle jag kunna använda min tid och mina pengar till att göra det bättre för någon annan? Vad kan jag göra? Det är lätt att känna sig maktlös. Det lilla jag kan göra - hur långt räcker den hjälpen?

Under resan får man verkligen uppleva att hjälp behövs.

Här är bilder från vårt besök i en bergsby. Vi fick åka lastbilsflak upp dit och hade med oss matkassar, bröd och kläder att dela ut. Den här mannen har fått ta emot en kartong med barnkläder och en matkasse. Matkassen innehåller bl.a. matolja, ris och mjöl. I huset lig-

ger fyra barn och sover när vi kommer på besök. Huset är slitet och köket är primitivt. Mannen på bilden är barnens morfar

som passar barnen medan mamman är på sitt arbete. Fadern i huset har nyligen dött. Flugor sitter på och kretsar kring barnen. Det känns bra att kunna vara med och göra någonting. Det kan du också göra. Baka till loppislördagarnas fika försäljning, lämna in kläder och saker till Filippus eller lämna ett fraktbidrag. Kläderna kommer fram. **Reseskildring av Åsa Sjölander**

Jesus säger: -I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er?

Johannesevangeliet 14:2